

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бонджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдат платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 20 ст.

Плѣвентъ, 28 Септемврий 1897 год.

Прѣзъ балканската желѣзнопътна линия.

Въпросътъ, който занимава днесъ една голѣма частъ отъ нашето общество, и който справедливо трѣбва да го занимава, е линията на нашата желѣзнопътна мрѣжа, която гледа да свърже отечеството ни за бѣдхитѣ износи и вноси, които има да ставатъ. Миналата година, този въпросъ бѣ завзетъ отъ многома народни представители въ камарата, и нѣкой отъ тѣхъ бѣха докарали въпросътъ до чисто личенъ. Ние сме слѣдили всичко това, и неможеме освѣнъ да съжелеме тѣзи наши явления, които показватъ, че ние поставяме на пръвъ планъ личнитѣ отъ колкото общитѣ си интереси. Общъ е въпроса за главна една линия, която по скоро може да се остави за много години отъ колкото да се налагатъ личнитѣ възгледи на нѣкой влиятелни лица — или же, ако интереситѣ на страната изискуватъ бѣрзото осъществление, то трѣбва въ случая да се земе и общото мнѣние, по-голѣмата полза, която би принесла въ всѣко отношение една линия, която ще се прѣкарва прѣзъ балканитѣ, и която ще припесе несравнена полза, ако би се прѣкарала прѣзъ мѣста повече и населени и индустриални отъ колкото прѣзъ мѣста не населен дивъ, които ще трѣбва да се и населяватъ. Ето кадѣ обществото, трѣбва да обърне вниманието си, ето кадѣ трѣбва да гледа и не остава хладнокрѣвно къмъ въпроси, които иматъ такова важно значение за държавата. Нашия окръгъ, който стои малко отстраненъ отъ тази трансбалканска линия, има твърдѣ голѣмъ интересъ, ако би тази линия се прекараше прѣзъ срѣдната на България, отъ колкото прѣзъ нѣкой краища, които ще го отдалечаватъ отъ тѣзи окръжия и градове, които правятъ консумация отъ него и до него съсѣднитѣ му окръжия и околий. Никой не може да отрече, че Плѣвентското окръжие, Свищовското и Врачанското, въ числото на които влизатъ двѣтѣ по-богати околий Бѣла Слатина и Орѣхово, сж едни отъ окръжията, които въ земледѣлческо и скотовѣдско отношение се несравними ни съ едно окръжие въ цѣла България. Тѣзи три окръжия сж, които хранятъ балкана и които донасятъ у насъ златото, тѣзи три окръжия сж, които пълнятъ нашитѣ такачни фабрики съ вълна, които облачатъ и народъ и войска.

Това се окръжията, които правятъ най-голѣмъ износъ и на житата, и на добитѣка въ Турция и Тракия. При такова положение, естествено е, че когато се постави въпросъ за окончателното опредѣление на трансбалканската линия, трѣбва да ни ръководи идеята, прѣди всичко да се скончатъ тѣзи мѣстности и градища, отъ които държавата ще има полза и ще може да ползува и другитѣ мѣстности. Централната линия, която утрѣ-други день се свършва и ще почне да се експлоатира, ако нѣма особенни расклонения, които да я поддържатъ, ще заприлича като човѣкъ съ една главна артерия, безъ вени, които дава храната на човѣка за да съществува. Ако земеме това, което „Тър. вѣст.“ бѣше писалъ, че може да се прѣкара трансбалканската линия — Търнов — Елена — Сливенъ, като се пропуснатъ — Хаинъ-боазъ или Габровския — проходъ, тогава когато западната частъ ще бѣде свършено отдалечена отъ мѣстото, гдѣто има да прави своя износъ, е спорѣдъ насъ, свършено излишенъ, защото ще свързва едни мѣстности, които съ нищо не ще може се сравнитъ, мѣстности бѣдни и дивъ — непроизводителни. Всичко, което се изпася за Турция, отъ цѣла западна страна, ще трѣбва да прави такива заобиколии, които ще заставляватъ експедитора да предпочита Варна, отъ

колкото такива заобиколки Търново — Елена — Сливенъ — Ямболъ — Тър. Сейменъ Цариградъ. Проекта на правителство за клонъ отъ централната линия Павликене — Севлиево — Габрово, сжко за западната страна нѣма тоже абсолютно значение, защото както казахме, нашия интересъ, е да можеме да правиме износъ повече съ добитѣкъ и то бѣрзо, отъ колкото да се доставлява само единъ-два артикула — вълната и храната или виното. Остава въ случая изолиранъ и Ловченския окръгъ, който сравнително другитѣ окръжия не стои по долѣ. Водиме отъ тѣзи чисто икономически съображения, ние мислиме, че най-износенъ за държавата пунктъ, прѣзъ който трѣбва да минува трансбалканската линия, е Габровския проходъ, съ единъ клонъ начинающъ отъ Плѣвентъ Ловечъ, Севлиево, Габрово — Казанлъкъ. По този начинъ, ще може да склопи всичка западна страна, която има най-голѣмия износъ за Тракия и Турция на всичко онова, което се износъ. Линията Търново — Руссе, която се строи може да направи друго едно продължение до Габрово и по този начинъ ще може да се свърже и истинната страна. Земете най-сѣтне и географически, и вие ще се убѣдите въ истината на добрата страна, която може да прѣнесе тази линия.

Ето защо, ние обръщаме сериозно внимание на нашия печатъ, нашето общество, да не остава така лесно да се прѣкарва трансбалканската линия, прѣзъ мѣста, отъ които неможе за скоро да се надѣваме за нѣкой съществена полза, а да оставаме мѣста, които хранятъ страната. Нашето правителство, както и народнитѣ прѣдставители ще трѣбватъ да погледнатъ на този важенъ въпросъ съ подобающе сериозно око, отъ колкото да зематъ въ съображение нѣкой прищевки на отдѣлни градове, които за страпата не сж друго освѣнъ единъ яремъ, каквото Елена, която се занимава само съ ливарство. Габровчени, Казанлъчени, Севлиевци, Ловченци, Свищовци и всичка западна страна иска правия пътъ този, който е признатъ прѣди вѣкове за най-правъ къмъ Цари-градъ — а именно Габровския проходъ. Този пунктъ ще трѣбватъ да се поддържа отъ всички народни прѣдставители, които желаятъ развитие на нашата западна износна търговия отъ колкото прѣзъ мѣста, които правятъ една смѣшна заобиколка и отъ които никой не ще има никаква абсолютно полза.

Върху този важенъ въпросъ ще се повърнемъ до пжти пакъ.

Хроника.

Въ миналия си брой съобщихме за едно злоупотребиение съ обществени пари извършено отъ бившия членъ на постоянната комисия Х. Караивановъ, като се общахме да съобщиме нѣкои подробности по тази кражба, за която в. Бдителъ и редакторчетата ѝ така краснорѣчива замълчатъ. Работата стояла така. Всички парични извѣстия се издавали по редѣтъ приетъ на име секретаря, а той ги прѣдавалъ на касиера Караивановъ, да ги дава по принадлежностъ. Още къмъ края на Юний т. г. направили биле нѣколко парични искания по за три мѣсеца, като за степендиянтитѣ Д-ръ Недковъ, Ал. Смоляновъ, Куневъ Цвѣтко и още други, които се издържали отъ комисията. Една скромна сума отъ 1350 лева е била петглена точно на 1-й Юлий 1897 год. и задържана до прѣди нѣколко дни, когато случайно се открива това злоупотребиение отъ Г. Д-ръ Недковъ.

Както Д-ръ Недковъ, който свърши и се

върна тази годна, така и другитѣ се бомбардирани съ писма отъ франция постоянната комисия, да имъ испрати отпуснатата степендия, и на всички онѣзи жалби, комисията е или мълчала или отговаряла, *ковчежничеството нѣма пари — трийте*. Д-ръ Недковъ, видялъ се принуденъ да земе и се върне въ България, а другитѣ благодарение на братята си, могли да приживѣятъ. За студента по медицината Алек. Смоляновъ, който слѣдва въ Парижъ, идущата година свършва, братъ му е билъ принуденъ да земе отъ дружества и му праща за прехранка, а Х. Караивановъ, истеглилъ 600 л. за мѣсецитѣ Юлий, Августъ и Септемврий степендията му, а казва, че нѣмало пари, така и съ Цв. Куневъ, както и съ други. Г. Д-ръ Недковъ, дошелъ прѣдъ нѣкой день въ комисията и помолилъ да му се дадатъ паритѣ 450 л. пжтни и степендията, когато му се обадило, че паритѣ били дадени още на 1 Юлий т. г. той се смаялъ. Виканъ билъ Х. Караивановъ, призналъ съ всичкото си величие, че ги задържалъ у себе си, защото му трѣбали на 1 Юлий, и че той щялъ да отговаря. Слѣдъ това се узнава, че този хубосникъ и сподвижникъ на бдителитѣ, билъ задържалъ парични искания на една скромна сума около 15-17 хиляди лева, които не искалъ да въвърне още, подъ предлогъ че щялъ да отговаря самъ той лично, а никой другъ. Мислиме, че отъ това по голѣма нахалностъ едва ли може да се случи. Хора бѣдняци испратени въ странство съ една скромна степендия, колкото да могатъ живѣ, да имъ се прави такова прѣпятствие, какво остава до други работи, които разнитѣ прѣдприятия могатъ се случи да иматъ съ комисията. Ние се чудиме, какъ до днесъ още не е предаденъ този крадецъ и злоупотребителъ на обществени пари и не се прѣдаде на съдъ, за примѣръ, било на настоящитѣ или бѣдхитѣ съвѣтници, които да знайтъ какъ се борави съ общи пари. Незнаеме какво ще направятъ и лично заинтересованитѣ — студенти, които сж гладували прѣзъ три мѣсеца, но окр. съвѣтъ, мислиме ще трѣбватъ да се занимае съ този въпросъ и да гуди край: не ще бѣде злѣ, ако се отреди и комисия да прегледа по отблизо смѣткитѣ на бившата комисия. В. „Бдителъ“, като общественъ органъ, не ще направи злѣ, ако се земе и съ този въпросъ да го расчепка. Мислиме че справедливостта го изислава да си даде мнѣнието, ако и редактора да е братъ на злоупотребителя, който е държалъ и друга сума отъ 3200 лева, който Ц. Караивановъ дължи на комисията.

Ако свѣдѣнията ни се върни, окр. съвѣтъ ще иска да продължи сесията си още за една недѣля, прѣдъ работата, която иматъ и която не могатъ да свърши. Много дни, съвѣта не е засѣдалъ по единственната причина, че съвѣтниците се бивали заети въ разни комисии.

Окр. съвѣтъ, въ едно отъ засѣданията е земалъ рѣшение, щото за да може да се направятъ проектиранитѣ пжтища, да задѣлжи за идущата година да предвидятъ общинитѣ по единъ комтомистъ съ годишна плата отъ 360 лева, които комтомисти ще се подѣ ведението на комисията и окр. индженеръ.

Линията Сомовитъ — Витъ — Плѣвентъ е свършена. Спорѣдъ както чуваме, презъ Октомврий т. г. централната линия ще бѣде послана до с. Телишъ готова за желѣзния пътъ. Само въ нискитѣ мѣста ще бѣде повашено трасето около 50 сан. и това става слѣдствие водитѣ, които показва на правителството, че трѣбва да се дигне още малко. Моста на р. Витъ, както чуваме, ще се работи прѣзъ зимата.

Единъ нашъ абонатъ ни съобщава слѣдующето: „Може да помните г. редакторе, какво тази зима въ читалищния салонъ (гордероба) бѣха писали на много госпожи на едни дрѣхитѣ на други галошитѣ. Управлението на читалището, бѣше въ рѣдѣтъ на Г. Табаковъ, който за да се покаже услужливъ, още на другия день бѣ се распорѣдилъ съ днешния разсиленъ да се купятъ изгубенитѣ галоши, (дрѣхитѣ се намѣрили) отъ дюкяна на Бр. Караиванови. Това стана. Сега сжщия Табаковъ, който не билъ вече прѣдсѣдатель, билъ опълномощенъ отъ Караиванови да дава въ сждѣ, тѣзи господа и госпожи, които не биле платили галошитѣ и то по 11 лева“. Като обяснява работата, чуди се какъ може да се допустятъ подобна нахалностъ у тѣзи хора, когато сами се распорѣдили за това. Ние ще кажеме на нашия почтенъ абонатъ, колко и какви работи ще узнаятъ отъ тѣзи господиновици, нека идѣтъ въ сждилището и ще се увѣрятъ въ това. Може да се правятъ още за честното и акуратно събирание дълговетѣ си и съ Г. К-нъ Ф-въ, къмъ когото бѣха тоже се отнели, така благородно за 11 л. —

Мъртвишкия герой, твърдѣ кжено загатна за дѣлата, които имаше нѣкой М. Пукалеки съ частни лица за нѣкакви тухли и жената на бившия тѣхенъ машовски герой Ан. Савчовъ. Иоловцитѣ около „Бдитель“, въ заслѣплението си се готови на всичко само да омаскаржтъ противницитѣ си безъ да мислятъ за послѣдствитѣ. Общинското управление било извършило фалшификация на свидѣтелства! Това е една циганска лъжа, каквато само нашъ флоре, е въ състояние да извърши.

Ние знаеме всичката работа по тази Полова фалшификация, и молиме Бдитель, ако има малко свѣстъ или честъ, да изложи прѣдъ читателитѣ си, въ що състои тази фалшификация. За да му кажеме още отъ сега, че лъжи като бдитель, ние сме въ състояние да имъ обади, че на всички актове по тази продажба на тухли, е подписалъ собствено рѣчно М. Пукалеки.

Окол. Началникъ Г. Икономовъ билъ виновенъ, че ималъ конь и не трѣбало да го продава. И това е новостъ. Караивановъ, като кундурджия и редакторъ, нѣма като има кундурни не трѣбова да продава. Стига човѣкъ да има не е грѣхъ, грѣхъ е да крадешъ и обесчестявашъ слугитѣ си г. редакторе.

Дописника отъ махалата на Бдителя, е лъгалъ както всѣкога лъжи Иоловцитѣ, че срѣщу Горанъ Бѣловъ, Главенъ секретаръ на Окр. Съвѣтъ, има заведено дѣло. Имаше писмена прѣписка, която като се узна, че е писана отъ г. Хаджо Реджовъ е оставена безпослѣствие.

Ако свѣденията ни се върни г. Статий Реджовъ, получилъ положителни свѣдѣния за родословието си, и че всичко онова което бѣше писано било вѣрно. Реджо отъ Славовица шиятъ на скоро да пека адоптиранието му за да може да наследва нивитѣ и браницата, които има въ бейския орманъ.

Ретроградитѣ около пачвурата „Бдитель“ въ всѣки почти брой на вѣстника си спичатъ купъ хули по адреса на нѣкои наши приятели, безъ

да има и най-малкия поводъ. Защо редактора на „Бдитель“ не се вгледа въ мешеническитѣ работи на нѣкои свои близки приятели и виде, какво тѣ вършатъ. Нѣ това не му понася, защото тѣ сж компаньони и трѣбва да се защищаватъ, макаръ и да вършатъ работи, които ги прѣдставятъ за най безобразни хора.

При тукашния сждѣ е заведено едно дѣло отъ наследницата на Петръ Влаха срѣщу честивѣшия подъ директоръ на дружеството „Нива“, Цвѣтанъ Влаховъ. Его сжщността на работата:

Прѣди 3—4 мѣсеца Цв. Влаховъ повикалъ своя чича Петръ Влаха въ Дружеството „Нива“ и заедно съ С. Коларова убѣдили го да си вадѣ български актове за дюгения и кжщата, съсѣдни на Александръ Калчевъ. Петръ Влаховъ се съгласява и подписва едно пълномощно на името на своятъ братовъ синъ Цв. Влаховъ да го спади съ актове на български. Обаче Цвѣтанъ Влаховъ почналъ да изважда актове на свое име. Научава се наследницата и заедно съ баща си спичатъ пълномощното отъ Цв. Влаховъ, обаче послѣдния не се отчаялъ. Слѣдъ мѣсець врѣме повиква чича си на ново въ дирекцията на „Нива“ и го склонява да подпише заявление, за да го спади съ актове. Петръ Влаха безъ да знае, какво подписва, подписалъ едно генерално пълномощно, което му било поднесено, вмѣсто заявление, на името на своя братовъ синъ, съ което му дава неограничени права да продаде имота му, комуто намѣри той (Цв. Влаховъ) за добръ и по цѣна каквато опрѣдѣли. Петръ Влаха спичава, а дюгения и кжщата, и двора и пр. се продаватъ отъ Цв. Влаховъ на Д. Житаровъ за 8000 лева. Актове се изваждатъ на името на Д. Житаровъ и работата съ продажбата почти се свършва, когато законната наследница се научава и завежда процесъ за измамване на баща ѝ. Какъвъ исходъ ще вземе дѣлото, бждщето ще покаже.

Окр. Управителъ г. Г. Великовъ заминава за въ отпускъ задъ граница на единъ мѣсець по домашни причини. Неговото мѣсто ще заеме секретаря му Г. Вакаловъ. —

Спорѣдъ Търговски Вѣстникъ, ще се издадѣтъ два берата за владци въ Струмица...

Турекитѣ войски почнали да испразднуватъ Тесалия, която сж уголили съвършено. Още отъ сега се замислюватъ отъ гдѣ ще зематъ храни за прѣхрана на оголѣлото до пенмвѣрностъ население отъ този край. Цѣли комисии се заминали за Русеня, за да купуватъ храна. —

Г. Горанъ Бѣловъ, кметъ и съвѣтникъ на окр. съвѣтъ, въ отговоръ на това, като поддържалъ предложението, общалъ, и то молилъ да се забѣлжи, че общината е готова да дава безплатно здание за станция, стига само да се осжществи. Ние мислиме, че правителството на драго сърдце ще посрѣщне това благоразумно рѣшение, толкова повече, като се земе предъ видъ, че селото Махалата е едно голѣмо търговско село, отдалечено на 32 к. отъ Плѣвенъ, а съпрѣдѣлно съ голѣми и богати търговски села, като: Писарово, Браница, Д. Луковитъ, Староселце, Книжа Бѣла

Слатина, Глава и Койнаре, на които всѣкий има пълно основание да завижда въ тѣхното положение. Тѣ се единственитѣ богати и по земледѣлие и скотовѣдство села, които поддържатъ цѣли окржжия. Правителството нѣма основание ни за Иота да отрича отъ това законно искание.

По предложение на прѣдсѣдателя на окр. съвѣтъ Г. Ив. Доковъ, зето е рѣшение, да се моли правителството да премѣсти телеграфната линия, която върви отъ Плѣвенъ напрово до Рахово прѣзъ с. Староселце, да минува прѣзъ с. Махалата — Книжа, и намѣсто да се отбива отъ р. Витъ, да се отбива отъ с. Д. Джбникъ. Мотивътъ за това премѣстване е билъ доста основателенъ за държавата и износенъ за окржгътъ особено за голѣмото и богато село Махалата, който е главния проходенъ пжтъ за орѣховската и бѣлослатинската околий, въ което сѣ иска да бжде отворена станция. Отъ Плѣвенъ до Орѣхово има 70 и повече километра и линията върви отдѣлно на едно разстояние отъ 65 километра. Ако се отбие отъ с. Д. Джбникъ, правителството ще печали повече отъ 35 километра излишна линия, защото отъ Книжа до Д. Джбникъ прѣзъ Махалата, не е повече отъ 30 километра. Прѣдъ видъ важно-стѣта на този въпросъ, Г. г. съвѣтницитѣ сж зели единодушно рѣшение и се постанови ходатайството прѣдъ надлѣжното мѣсто за поскоростно осжществление на това рѣшение.

Пейчиновски, това българско исчадие, който устрои убийството на нашия съгражданинъ учителъ Хр. Гановъ, е билъ убитъ. Ако убийствата трѣбова да се осжждатъ отъ всѣкъ образованъ човѣкъ, но за него, нече се намѣри, върваме, българинъ, който да не одобри това убийство. Името Пейчиновски, ще остане като ана-тема мѣжду насъ българитѣ.

Габрово. На 2 Октомврий градътъ Габрово, ще тържествува единъ знаменитъ день, както за Габрово частно, сжщо за България изобщо. Въ този день 2 Октомврий, покойния великъ благодѣтель В. Е. Априловъ, изпълва петдесетъ години отъ неговата смъртъ. Габровското настоятелство, е zelo мѣрки за преносане коститѣ отъ Галацъ (Романия) гдѣто е погребанъ покойния, и при голѣма церемония, коститѣ му ще бждатъ въ двора на гимназията, която носи името на покойния великъ въ истинската дума българинъ. Памятъта на покойния ще се слави отъ бждщето поколение, защото неговото завѣщание е идеално. Той, оставя на цѣлъ народъ просвѣта, отъ която ние най много имаме нужда. Коститѣ ще бждатъ посрѣщани отъ всички административни власти на чело съ Негово Високо Преосвещенство г. Г. Климента, Търновский Митрополитъ.

Въ този случай, българския народъ не може да жали, а напротивъ трѣбова да се радва, че заслуживитѣ синове се приематъ помѣжду народа съ тържество.

Г. Д-ръ Т. Живковъ, окр. лѣкаръ, който се намѣрваше въ отпускъ, се е завърналъ и поелъ службата си.

Г. Н. Серевъ Лов. градски кметъ е дошелъ въ градътъ ни по частни работи вчера на 27 и днесъ се върна.

ПОДЛИСТНИКЪ

(Продължение отъ брой 33).

Наоколо царствуваше тишина, нарушавана само отъ едва чуваното течение на рѣката Лембу, Лембумъ и Ане. Семейството Ориентисъ дълго стое така въ мълчание, но най послѣ, малко по малко се поразговори и поразвесели. Стария братъ говореше за своитѣ бждщи полски работи и възнаграждението, която му дала послѣдната жетва...

А сега колко чивта бикови имашъ? попита усмихнатъ свѣщенника и шеговито си наостри ушитѣ за да чуе отговора на стария си братъ.

Ориентисъ, като си прикжсна рѣчъта, отговори.

Три чифта, единъ чифтъ чаконски и единъ перигорски.

По чифтъ за секиго отъ насъ; утрѣ ний даже може да сж поопитае да по-оремъ; какъ мислишъ за това, Франсуа? — Франсуа се още погжлнатъ отъ своитѣ невесели въспоменания, си подигна главата и попита:

Въ що е работата, Кюре?

Жанъ-Батистъ повтори своето предложение.

Азъ съ удоволствие ще поработя, каза капитана съ най голѣмо удоволствие; Ориентисе, ти ще на разбудитъ и ний ще трѣгнемъ за полѣто щомъ земе да се разсжмнова.

Въ този случай, забѣлжи Батистъ, трѣба да отидемъ да спимъ.

Така е! заключи селенина, лошъ е труда на лошо или малко спалния човѣкъ. Жено дай ни оганъ.

Жана-Мария която въ това време привождаше въ кжщата си сичко въ порядокъ, катъ се мина една минута се появи на прага съ три медни свѣтильника въ рацетѣ.

Запали, запали свѣтитѣ, Жанна-Марйо!

Тя ги запали и подади на сѣки братъ по една свѣщъ и тѣ като се простиха дружно раздѣлиха сж.

Братята—гости отидоха да спжтъ въ първия етажъ: Батистъ въ стаята на родителитѣ си, а Франсуа въ новата стая. Ориентисъ и жена му легнаха по обикновенното въ втория етажъ, на широката постѣлка подъ люлката, гдѣто вече отдавна спѣха дѣцата имъ. Що се касае до кучетата на тримата братя, то тѣ сж располагаха на двора и, като знаемъ, че кжщата се пази отъ трима такива стражари, можешъ да спичъ много спокойно.

На другия день между седемъ и осемъ часа сутринта слънцето свѣтеше весело и ясно. Бѣше врѣме за есенното орани. По долините и хълмовитѣ по всичкитѣ направления се виждаха тирони и селското ехо вече отдавна повтаряше звонкитѣ и високи викове на селенитѣ, които подгонваха воловетѣ, а воловетѣ, съ всичката си сила като напругаха своитѣ мускули, съ трудъ влачаха плуговитѣ, които медлено се движеха по мазната, плодородна земя, като я разриваха и унищожаваха трѣвата, която не влизаше въ работа.

Почвата отсжпахше на усилието на желѣзата и се разстваряше на дълбоки бразди.

Участака, който принадлежеше на Ориентиса, бѣше единъ отъ добритѣ, които лѣжаха близо до рѣката Лемба. Тритѣ четвърти отъ земята бѣше вече прекарана, виждаше се, че за тежакъ трудъ сж се заловили, като станаха заедно съ първитѣ славни. На всички въ страната бѣше извѣстно, че на Ориентиса никога никой не е помогналъ, така щото той напълно олицетворяше съ себѣ си мѣстната поговорка: „Ако искашъ, щото земята ти да бжде добре обработена, обработвай я всичката самъ!“ Но тѣзи сутрина съсѣдитѣ на Ориентиса бѣха доста удивени, като видѣха двама помощници, които въ работата си

*** Военния лѣкаръ Д-ръ Зилбелевъ, се напѣрва въ отпускъ, неговата длъжностъ ще изпълнява управителъ лѣкаря Г- Д-ръ Козаровъ.

*** **Опровержение.** Днесъ получихме опровержение отъ Ловечъ, на онази дописка, която бѣхме помѣстили въ брой 33. Слѣдующия брой ще и дадемъ мѣсто. —

*** **Има** основателни оплаквания отъ ловджийтъ въ Плъвенъ и околията, че подари и други браконieri продължавали да посѣждатъ оружия — ловджийски и водятъ съ себя си кучета.

Ние вѣрваме, че властта ще даде да разбератъ тежестта на закона, защото друго яче, излишно е да има законъ, който строго забранява това.

*** **Кълбета.** Получихме свѣдѣние въ редакцията че една г-ца учителка отъ класното дѣвическо училище обичала да прави търговия съ нѣкакви кълбета, които купувала по 30 ст., а продавала на ученицитѣ 40 ст. Ако това е вѣрно, мислиме трѣба да се забрани такава безмислена експлоатация.

Ромжния.

Нашитѣ съсъди пакъ почнаха да продължаватъ гонение на българщината както въ Ромжния, така и въ ново присвоената Добруджа. Дѣйствиетата на засѣленитѣ ромжии се станали повече отъ нетърпими. Чиновницитѣ, както тѣзи които се дошли по напѣдъ, така и тѣзи, които често прихождатъ се станали вече не търпими. Като виждатъ, че българина обича да пази своята националностъ, не иска да клати шапка на всѣкъ распасанъ молдаванецъ, тѣ измислюватъ такива шавенистически мѣрки срѣщу българитѣ, а особено по селата, щото човѣкъ се възмущава. Българскитѣ училища се преслѣдватъ и наскоро затварятъ. Отъ учителитѣ искатъ такъвъ цензъ, какъвто за тѣхнитѣ не помислюватъ. Не зависимо отъ това, тѣ почнаха и продължаватъ да промѣнхтъ кметоветѣ съ други по възможни, бездомни. Почнаха да заставятъ да говорятъ по ромжнски и иначе достѣпъ не може да иматъ никадѣ. Ако за нещастие се укажешъ за български подданикъ, за тебъ нѣма никаква търговия, никакво прѣдприетие. Предлагатъ ти просто да се отказвашъ отъ подданството иначе ти показватъ вратата за граница.

Въ Тулча се образувало една патриотическа лига, която има за цѣль да поромжнчова. Властта съдѣйствува, зема участие кога сж освѣтѣва знамето. Съ една рѣчь, българитѣ тукъ се сжщо, даже и по лоше отъ турско, защото тогава поне нѣмаше молдовани да ти псуватъ кога си учишъ дѣцата на матерния езикъ. Днесъ друго. Правятъ ти приятелствие даже ако искашъ да се качишъ на нѣкой русески параходъ, защото билъ московски и тѣхъ ромжнитѣ било ги страхъ, защото мислили да дадѣтъ добруджа на България. Случая въ Сулина съ русеския параходъ подигна злѣчѣта още повече, срѣщу насъ, защото на руситѣ не могатъ да кажатъ и дума. Това се отчасти свѣденията, които ние добихме завчера отъ Добруджа. Насъ ни просто очудва, защо тѣзи наши съсъди толкова много се почнали да прес-

не отстъпваха на него самия и на които тира вървеше също така право, и тѣй дълбоко се забиваха въ земята, както и негова, (а Ориентисъ се считаше за най искусенъ землѣделецъ и прѣвъ работникъ по всичката страна.

Тѣ тримата ораха земята, и Жанна-Мария пѣрваго прибѣгваше отъ едина къмъ другия, за да не остави ни една полоса не засѣта, ни едина педя земя непроизводителна. Облѣчена въ блѣзъ, късѣ фиштанъ, и боси крака, съ премѣннатъ презъ рамото чувалъ съ сѣмена, отъ гдѣто тя непрестанно ги земаше съ неуморимитѣ си рѣцѣ, тя развиваше по въздуха ржженитѣ зарна, които падаха като дждъ именно въ тая полоса, въ която тя хвърлѣше. Ако глѣдби или други нѣкой птици налитяха на пѣйнитѣ зарна, тя викаше пастура, който съ лай се хвърлѣше на тѣхъ; двѣтѣ други кучета се стараяха сжщо да помогнатъ въ тази обща работа, но виждаше се, че тѣ сж още нови по тая работа и че не сж родени за обязаноститѣ, за които се захващаха.

Слънцето се подигаше се по високо и по високо и печеше се по силно и по силно. Бѣще деветъ часа. Ориентисъ внимателно поглѣдна на небото, послѣ отстрани плуга си и уморенитѣ волове подъ сѣнката на кестенитѣ и, като си отгредитѣ капки потъщо челото, повика братята си.

ледватъ всичко което е българско, когато българитѣ не само, че не заслужаватъ подобно гонение, но и не се мислили да засвояватъ Добруджа, ако и да е чиста българска. Ако нѣкой денъ дойде и да пребѣре всѣки своето, нека не се обиждатъ власитѣ, че тѣ ще могатъ задържа правото. Чувството, националната гордостъ, не ще допустне никого, щото власитѣ да ни поромжнчатъ, както тѣ мислятъ и вършатъ. Претопяване на единъ народъ не става съ насилие, както власитѣ днесъ вършатъ, а съ течението на врѣмето и доброто и свободно управление. Българитѣ отъ Добруджа се патриоти до толкова, щото тѣхъ не ще ги оплаши никаква лига. Нека мислятъ власитѣ и по насъ има отъ тѣхната народностъ, ние сме въ всѣко отношение съ тѣхъ толерантни; но ако продължаватъ сѣ така, и ние можеме да мереме съ сжщата мѣрка. —

Звѣрства на единъ американски чиновникъ.

Минклата недѣля въ града Хазлетонъ (Пенсилвания) тамошния шерифъ (градеки началникъ), на име Мартинъ, е станалъ причина да се убиятъ 23 души работници и да се нараятъ много други. Спорѣтъ имѣющитѣ се извѣстия, работата трѣбва да станѣла така: Около 250 невѣжоржени работници-рудокопачи, — чужденци, повечето славяни отъ Австро-Унгария — които сж намрнали въ стачка, потеглили отъ Хазлетонъ за Латимеръ, за да подбудятъ тамошнитѣ работници да се присѣдинятъ къмъ стачката. Близу до каменно-въглищната мина настрѣху имъ се появилъ шерифътъ Мартинъ съ около 100 вѣжоржени граждани, които съставлявали неговата полиция. Шерифътъ заповѣдалъ на стачкаджитѣ да се спрѣтъ, което послѣднитѣ направили, а слѣдъ това ги поканилъ да си разотидѣтъ. Водителитѣ на работницитѣ протестирали противъ това, но шерифътъ настоявалъ на заповѣдта си, а тѣй като думитѣ му не произвеждали желаното впечатление, то той прочелъ актоветѣ за размирици. Отъ работницитѣ, обаче, твърдѣ малцина сж разбирали английски, а за това тѣ се приближили къмъ шерифа, за да узнаятъ какво иска отъ тѣхъ. Тѣ увѣрявали най-положително, че не оскърбили и не закачили никого ни пай-малко. Шерифътъ се отгѣгилъ къмъ своитѣ хора и имъ заповѣдалъ да дадѣтъ единъ залпъ върху стоящитѣ близо до тѣхъ работници. Послѣдвалъ първия гърмежъ и нѣколко десѣтки хора сж паднали мъртви или ранени, а останалитѣ почнали да бѣгатъ. При все това шерифътъ заповѣдалъ да се даде още единъ залпъ. Той се оправдалъ съ това, че билъ нападенъ отъ стачкаджитѣ, и че чуждитѣ работници имали запалшителенъ за живота на хората изгледъ. Трѣбва обаче да се приеме, че страхътъ на шерифа и на неговитѣ хора ще да ги е побъркалъ да посѣгнатъ на живота на невинни хора. Прѣдседателя на дружеството св. Георгий, къмъ което принадлежи повечето отъ работницитѣ, е издѣйствувалъ заповѣди за арестуването на шерифа и 102 души отъ неговитѣ хора, които сж гърмѣли противъ работницитѣ, между които били мнозина видни граждани отъ Хазлетонъ. Австро-унгарския посланикъ, подпомогнатъ отъ русския прѣдставителъ, сж направили постѣпки въ Вашингтонъ за наказание на виновнитѣ и за плащане обезщетение на пострадавшитѣ семейства.

Ацетиленово освѣтление. Мнозина обичатъ да наричатъ ацетиленовата свѣтлина, свѣтлина на бжджѣто, но както се вижда отъ многото опити, които напослѣдъкъ сж такава сполучливостъ се правятъ по разнитѣ градове въ Европа, тя вече е станала свѣтлина и на настоящцето. Освѣтъ разнитѣ заведения, фабрики, дворци, кѣния и пр. по настоящемъ ставатъ опити за освѣтление на паркове, улици и цѣли градове, — опити, които сж дали отлични резултати. Така пр. назначената комисия по освѣтлението на града Тотисъ, Унгария, състейщъ отъ вѣщи хора, е направила тия дни

— Стига сте работили, елате тука! Ей на дѣцата идатъ,—тѣ ни носятъ да пиемъ и ядемъ. Вървете по скоро, време е вече да си подкрепимъ силитѣ.

На този зовъ, Жанна-Мария и другитѣ двама землоорачи тргнаха къмъ кестеновитѣ дравета, до които тѣ стигнаха въ едно време съ сина на стариятъ имъ братъ, малкия Жакъ, който посеше на рѣцѣтъ си мѣначката си сестрица и завързания въ салфетката обѣдъ.

— Да каза свѣщенника отъ лицето на когото течеше потъ, азъ съ голѣмо удоволствие ще изямъ сега парче хлѣбъ.

— Азъ също, прибави Франсуа, като пххтеше сжщо като ковашки мѣхъ.

Като глѣдаше на братята си, облѣчени въ дълги, груби блузи, въ калцинци панталони и въ ниски сламени шапки съ огромни краища, Ориентисъ отъ душа се засмѣ.

— Седнете на сѣнка и хапнете, каза имъ той ласкаво.

И като развърза салфетката, която държеше малкия Жакъ, той извади изъ нея лукъ, солъ, чесанъ, хлѣбъ и бутилка съ пикетъ (лошо вино направено отъ грозденитѣ жибири) и сѣчко това нареди по тревата.

Въ това време, когато Жанна-Мария кърме-

единъ опитъ съ ацетиленовата свѣтлина, който е траялъ два часа. Слѣдъ основателно разглеждане и изслѣдване на ацетиленовата свѣтлина, комисията е дошла до заключение, че това освѣтление както по качество и сила, така сжщо и по изпѣнение на инсталацията се е намѣрило въ пай-голѣмъ рѣдъ. Между друго било констатирано, че освѣтлението съ ацетиленовия газъ, при всичката си интензивностъ и сила, не е никакъ вѣрдителна, понеже неговата свѣтлина е чисто бѣла, блѣдъ блѣсъкъ и гори съвършено спокойно. За освѣтление на улици, то е съвършено подходящо: нуждни сж само на всѣки 50 метра разстояние по една лампа, тѣй като всѣка лампа прѣска своитѣ лъчи на 25 метра и по този начинъ се достигатъ лъчитѣ на всѣкитѣ съсъдни лампи. Констатирано се е още, че ацетиленовата свѣтлина дѣйствува по единъ извѣрѣденъ начинъ на растенята, увѣличава тѣхната хубостъ и прави едно много приятно впечатление на зрителитѣ. Лампитѣ за ацетиленовото освѣтление сж така направени, че хвърлятъ свѣтлина на всѣкоя страна, така щото човѣкъ може да чете не само печатно, но ржкописно писмо съ пай-голѣма лѣсина. Това освѣтление е било инсталирано сѣла въ Тотисъ, по случай пристиганieto на германския императоръ; то било разгледадено отъ началника на австро-унгарския генераленъ штабъ и той се произнесълъ съ пай-ласкави думи за него. Цѣлата комисия е останѣла напълно доволна, като отъ хубостта и силата на свѣтлината, така сжщо и отъ коректността по прокарването на инсталацията, направено отъ едно Будапещенско дружество. Изъ „Тър. Вѣст.“

Изъ вѣстницитѣ.

Въ в. „Alkotman“ единъ отъ виднитѣ маджарски вѣстници, който се е отнасялъ къмъ русскитѣ порядки несъчувствено, срѣщае въ една статия писана отъ пратеника въ московския медицински конгресъ Д-ръ Францъ Майоръ, който е и депутатъ въ пещенския парламентъ, слѣдующитѣ бѣлѣжки, на които заслужава да се обърне внимание.

„Въ Москва ние бѣхме очаровани както съ устройството така и съ вътрѣшния редъ на клиниката. На всѣка крачка ще видите система. Въ всичко ще забѣлѣжите всестранно обмислено, и всичко върви по единъ точенъ планъ, което за голѣмо съжаление у насъ (въ Унгария) въ нашия университетъ нѣма. Петербургския бактериологически институтъ нѣма подобенъ въ цѣлия свѣтъ. Само този, който е видѣлъ работата на русскитѣ медици, само той, може да дава истенно съждение. Наедно съ научнитѣ достоинства, русскитѣ доктори умѣятъ съ достоинство да се прѣдставятъ, което имъ прави голѣма честъ. Автора на тази статия като говори, за могществото на русии и за нейната промишленостъ, забѣлѣзва:

„Колкото се отнася до живота на Руссия, нѣкой не може да каже, че тамъ живота не е свободенъ, напротивъ тамъ има: по голѣма и широка свобода отъ колкото у насъ (унгария р.) само че трѣбва по малко политическуване. Въ Руссия, всѣкой живѣе свободно и има по широки права отъ колкото въ Унгария, гдѣто за жалостъ, правата се написани само на книга. —

Б. Р. Това заслужава да прочетѣтъ нашитѣ моджарофили, и тѣзи които незнайтъ и невидѣтъ по далечъ отъ носѣтъ си. Нека видятъ че матушка Руссия, нашата освободителка, не е такава, какъто се описва отъ нѣкои простаци, които незнайтъ и не се виждали що е свѣтъ. Не-

ше отъ гардитѣ си своето момиченце, братята гости седнаха около стария си братъ и, като по-солиха хлѣба, захванаха съ голѣмъ апетитъ да го ядѣтъ съ чесанъ и лукъ.

— Тука, Беатюсъ!

— Сезаръ, тука!

— Пастуръ, Пастуръ!

И тритѣ кучета, които станаха между себѣ си добри приятели, здружно се затекоха, като си въртяха опашкитѣ.

Безъ да си прикхсватъ едението, съддатина и свѣщенника сѣйха своитѣ широки, сламени шапки и околнитѣ селени можаха да разглѣдатъ дългитѣ, гѣсти коси, които покриваха главата на едина, мустакитѣ и империялната, която украсяваше лицето на другия.

— Но, забѣлѣжи стария братъ, да си кажа правото, въ такава примяна вие изглеждате като добри чудаци!

При това забѣлѣзване Франсуа напомни, че той пакъ трѣба да облѣче своя мундиръ и лицето му отново се помрачи.

— Ж, войно, ж! се старееше Ориентисъ да го утѣши, хвърли невеселитѣ си мисли! Още малко ти ще получишъ оставка, пепелонъ и тогава ще се заселишъ тука за винаги!

(Слѣдва).

ка се огледатъ въ собственното огледало на маджаритѣ, които прѣди това се виждали, че Руссия е дива. Сега обаче, вѣрватъ че е минало онова диво мѣстие което се имали. Руссия въ втората половина на това столѣтие е отишла много и съвършено на далечъ. Ще дойде редъ, както и дойде, щото пѣнци и френци да зематъ образецъ отъ Руссия. Прави честъ на нашата освободителка.

*** „Свобода“ намѣри расковничеството. **П. Минковъ**, обвиняемъ по дѣлото на Алеко Константиновъ не билъ лудъ, защото писалъ свѣстни писма, и че споредъ него, лудостта на Минкова била едва ли не скроена. Нека не плачатъ толкова свободиститѣ, за Минкова, защото не другъ, а докторитѣ — специалисти се констатирани признаци отъ лудостъ, за това сж го и пратили. Ако е здравъ или оздравѣе, свободиститѣ ще го видятъ на поседимата скамейка. —

*** **В. „Бдителъ“** на когото бѣхме задали въпросъ да ни обади отъ кой фондъ се поддържа нашия вѣстникъ, продължава да мълчи и ни нарича фондовъ органъ, безъ да ни отговори на запитването. Сега се занимава съ нѣкакви канали за нечистотий. Нека този фарашъ се огледа и да види, не е ли пѣленъ отъ начало и до край съ гнусотий? Никой отъ насъ не е подписвалъ до княза телеграмма съ Ширло Мехмедъ, а редактора на „Б“ и другаритѣ му. Хората знайтъ, че Ширло не е другъ, освѣнъ това лице, което чисти газарменитѣ канали. Френската поговорка казва: Които се събиратъ тѣ си и приличатъ. —

*** Сжщия вѣстникъ, е счелъ за гордостъ, единъ нашъ пасажъ отъ уводната статия въ миналия ни брой 33, гдѣто сме казвали, че много невини души честни и идеални младежи и пр. съ което сме били признавали въ тѣхъ *идеалностъ*. Онова което сме писали ние и което пишеме, ние сме прицѣнили и цѣниме. Ще кажиме и днесъ, че за всѣкого може да се отнася тази статия било въ Плъвенъ или другадѣ, но не и за нашия събратъ редактора на в. Бдителъ. Г. Караивановъ, единъ простъ логой а днесъ иска да си дава значение. Нека знае, че редоветѣ на тази партия, къмъ която днесъ пакъ се числи като логой, нѣма ни едно лице, което да си е слагало гърдитѣ за отечеството, така както има смелостта да пише въ предната си статия. Всички безъ изключение, се бивали и днесъ се готови пакъ да станатъ логой, къмъ която партия желаятъ. Отъ такива партизани, които иматъ на челото си позорни *пята* нашата партия нѣма нужда и не желае да причислява никого, на билъ той какъвто ще. —

*** За изгнилитѣ **дуби**, които „Б.“, толкова много плаче, се научаваме отъ вѣрно мѣсто, че и редактора му предлагалъ да стане ортакъ въ голѣмитѣ печалби, и защото не билъ приетъ Г. Цвѣтанъ, за това е дигналъ война срѣщу Г. Н. Христовъ, който по честността си стои толкова високо, щото никога казхлбашитѣ не ще могатъ се доближи до него.

*** Не желаеме да отговаряме на инсинуациитѣ пуцани по адресъ на Г. Урумова отъ Г. Ц. Караивановъ, защото само той е въ състояние да измислюва такива шоролопи. Когато събка, тогава дири срѣдства да се оправдава. Нека бжде извѣстенъ Г-тъ, че ако е правъ никой не ще го осжжда, но ако е виновенъ, има законъ и той ще отговаря.

*** Соф. драматическа трупа „Сълза и смѣхъ“ е растурена както се учиме, Г. Р. Канели е на товаренъ да състави нова съ по отбрани актиори. —

*** За главенъ секретаръ при министерството на правосъдието е назначенъ Г. Дръ Шишмановъ, единъ отъ редакторитѣ на „Юр. Списание“ и вѣрховенъ магистратъ. —

*** Бившия главенъ учителъ при мѣстното IV кл. училище Миховъ, е отстраненъ и даденъ въ сждъ за злоупотреби на пари. Г. Миховъ, билъ доведенъ да отговаря предъ закона. —

*** Отъ идущия брой ще почнемъ да обнародваме извлечение отъ протоколнитѣ рѣшения държани и зети отъ Плъв. окр. свѣтъ, за да запознаеме читателитѣ ни съ тѣхъ.

*** **Гроздоберъ**, тази година е нечуванъ и невиданъ въ Плъвенъ. Едва ли може да е налено отъ всички Плъвенски лозя до хилядо ведра и то най-добро качество. Лозята отъ Пероноспората се почти унищожени, ако не се зематъ мѣрки идущата година ще бжде сжщата реколта. —

*** **В. Законностъ**, почна пакъ да излазя редовно съ сжщата программа и редакция. Желамъ другъ пътъ да не спира слѣдъ изборитѣ.

*** Отъ други вѣстници узнаваме че въ Руссе е почналъ да излазя „Русен. Тѣрг. Курриеръ“ ние не сме го получили по обичая въ замена, за това и не знаемъ какъвъ е вѣстника.

„**Работнически Вѣстникъ**“ почна да излазя въ Казхилжѣ, издаванъ и редактиранъ отъ една социалъ-демократическа група. Има за програма, защищаване интереситѣ на *българския работникъ*. Получиха се до сега три броя, по право да си кажемъ, невидане нѣщо особено въ него, освѣнъ едни глупави дописки на испждени учители и ученици. Може за въ бждще ще се явятъ у насъ работници, които да ходятъ като италианцитѣ и немцитѣ, но у насъ гдѣто нѣма человекъ, който да ти нареже дърва, да се защитава работникътъ, какъвто го нѣма, това е чиста експлоатация съ едно дѣло, което у насъ още за дълго време не ще има почва.

БЮЛЕТЕНЪ

За ражданията и умираиията въ Плъвенската градека община прѣвъ мѣсець Августъ 1897 година.

Раждания	Мъжки	23
	Женски	35
Умирания	Мъжки	35
	Женски	15

Умиранията са послѣдвали отъ слѣдующитѣ болѣсти: отъ Кръводискъ 1, отъ Червенка 1, отъ Гръдна охтика 5, отъ Кюремнѣ тифусъ 2, отъ Старостъ 3, отъ Отравяние 1, отъ болѣсти на нервната система 4, отъ болѣсти на дихателнитѣ органи 3, отъ болѣсти на пищеварителнитѣ органи 22, отъ болѣсти на кръвоноснитѣ съдове 2 и отъ Хирургически болѣсти 2.

ОБЪВЛЕНИЕ

Продава се единъ корпетъ писгонъ (джигетъ хорнъ бе) малко употребяванъ. Справка у редакцията. 1—1

БЪЛГАРКА,

мѣсечно иллюстрирано домашно списание. Година II.

Излиза подъ редакцията на А. П. Кършовски. Годишна цѣна 2½ лева за въ България, а за въ странство 3 л. **Прѣдплатени.** Абониранитѣ става направо въ **Реданцията въ гр. Чирпанъ.** 2—3

1897. ПРИНИМАЕТСЯ 1897.

ПОДПИСКА СЪ 1-ГО ОКТАВРЯ

СЪ ПЕРЕСЫЛКОЮ И ДОСТАВКОЮ:

СВѢТЪ ЕЖЕДНЕВНАЯ И САМАЯ РАСПРОСТРАНЕННАЯ ГАЗЕТА ВЪ РОССИИ.

На 3 мѣсяца 1 Р.

СВѢТЪ И РОМАНЫ

На 3 мѣсяца 2 Р.

(Газета и 3 Романа)

Писма и деньги адресовать: С.-Петербургъ, редакция „Свѣтъ“, Невскій, 136.

Редакторъ-издатель В. В. Комаровъ.

Металически прахъ за чистение

„ЕКСЦЕЛСИОРЪ“

За всѣкой металъ като: злато, сребро, никелъ, бакъръ, желѣзо и други съдове и огледала. За този прахъ о получено вѣче нѣколко премия отъ разни изложения, и много военни Министерства прѣпоръчватъ употреблението на този прочутъ прахъ „Ексцелзиоръ“, сжщо Русското Военно Министерество.

Стойността на единъ пакетъ съ тяжесть 125 гр. е 25 стотинки.

Главно Дено: въ Аптека

Фр. Хорачекъ, въ Плъвенъ. 2—5

ОБЪВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 1483

Извѣствамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното обнародване настоящето въ „мѣстний вѣстникъ“ ще продавамъ слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Нива орѣховишко землище, мѣстността „Коцова падина“, около 12 декара оцѣнена за 240 лева.

2) Нива сѣще землище, мѣстността „Дърварски път“, около 4 декара, оцѣнена за 80 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Петра Вълкова пасторница отъ с. Орѣховица, не сж заложени никому; продаватъ се по възисканието, на Ив. Потковъ Шабански отъ сжщото село, състоящъ отъ 112 лева, лхиви и др. разписки.

Разглеждането книгата и наддаването ще става всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията ми.

гр. Плъвенъ 5-ий Май 1897 год.

П. Схдебенъ Приставъ М. П. Марчевъ

2—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 8239

Въ допълнение на обявлението ми № 5080 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 отъ 23 Юлий т. г. на вѣстникъ Плъвенски Гласъ съ настоящето си извѣствамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще прооавамъ втори пътъ имотитѣ оказани въ горното ми. —

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий явивши се копувачъ.

Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 279/96 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

1—2

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 8240

Въ допълнение на обявлението ми № 5081 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 отъ 23 Юлий т. г. на вѣстника Плъвен. Гласъ съ настоящето си извѣствамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще продавамъ втори пътъ имотитѣ указани въ горното ми. —

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий явивши се копувачъ.

гр. Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 442/95 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

1—5

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 8238

Въ допълнение на обявлението ми № 5082 отъ 17 Юлий т. г. публикувано въ послѣдний брой № 27 т. г. на вѣстникъ Плъвенски Гласъ съ настоящето си извѣствамъ, че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ втори пътъ имотитѣ оказани въ горното ми. —

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий явивши се копувачъ.

Гр. Плъвенъ 27 Септемврий 1897 год.

Дѣло № 275/96 год.

П. С. Приставъ: П. Д. Вълковъ.

1—2

Плъвенска Окр. Постоянна Коммиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 1383

На 3 идущий Октомврий т. г. часътъ на два слѣдъ пладнъ въ канцеларията на Плъвенската Окр. Постоянна Коммиссия ще се произведе тѣргъ съ явна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ построяването на едно здание за свинарница при чифлика „Клементина“ край гр. Плъвенъ. —

Приблизителната стойность на прѣдприятието възлиза на 2330 л.

Исканий залогъ е 116 л. 50 ст.

Книжата на прѣдприятието, а именно: поемнитѣ условия, смѣтката и плана могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и часъ въ канцеларията на горѣ споменатата Окр. Постоянна Коммиссия. —

Перетрожка ще има на слѣдующия день.

Прѣдложения подадени слѣдъ закриванieto на перетрожката, нѣма да се взиматъ въ внимание, каквито и да сж тѣ.

Гр. Плъвенъ, 25 Септемврий 1897 година.

Прѣдседателъ: Д. Н. Бояджиевъ.

Членъ-Секретаръ: Н. Христовъ.

1—1

Плъвенска Окр. Постоянна Коммиссия.

ОБЪВЛЕНИЕ

№ 1384

Плъвенската Окрж. Пост. Коммиссия има честь да обяви на Г. г. интересующитѣ се че въ помѣщенiето ѝ на 3 Октомврий т. г. съ перетрожка на 4 сжщия въ 3 часа подиръ обѣдъ ще произведе тѣргъ съ явна малонаддаване отдаването на прѣдприемачъ доставката на хлебъ и други съестни продукти, както и дърва, сапунъ, гасъ, кибритъ, фитиль и шипета за лампи, нуждни за Плъвенскій Окржжъ затворъ. —

Исканий залогъ за право участие въ тѣрга е 5%. —

Поемнитѣ условия и други книга, Г. г. конкурентитѣ могатъ да прочетъ всѣки присѣственъ день и часъ въ коммиссията. —

гр. Плъвенъ 25 Септемврий 1897 год.

Прѣдседателъ: Д. Н. Бояджиевъ.

Членъ-Секретаръ: Н. Христовъ.

1—1